



**GENERALNY INSPEKTOR  
OCHRONY DANYCH  
OSOBOWYCH**

*dr Wojciech R. Wiewiórowski*

Warszawa, dnia 5 grudnia 2013 r.

DOLiS/DEC- 1245/13/81713,81716,81719,81721,81726  
dot. [...]

**DECYZJA**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 6, art. 22 w związku z art. 31 oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku Pani K. L. o ponowne rozpatrzenie sprawy jej skargi na przetwarzanie jej danych osobowych przez I. Sp. z o.o., E. Sp. z o.o. oraz P. Sp. z o.o., rozstrzygniętej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 18 czerwca 2013r. (znak: DOLiS/DEC- 641/13/38197,38207,38213,38219,38225),

**utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.**

**Uzasadnienie**

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani K. L., zwanej dalej Skarżącą, na przetwarzanie jej danych osobowych przez I. Sp. z o.o., w tym na ich udostępnienie na rzecz E. Sp. z o.o. oraz P. Sp. z o.o. Precyzując żądanie wobec GIODO, Skarżąca wniosła o podjęcie działań „zmierających do przywrócenia stanu zgodnego z prawem tj. 1) uniemożliwienia przekazywania moich danych osobowych przez firmę I. Sp. z o.o. (...) jakimkolwiek innym podmiotom trzecim a także 2) spowodowania usunięcia moich danych osobowych będących w posiadaniu firmy I. Sp. z o.o. (...), 3) (...) usunięcia moich danych osobowych będących w posiadaniu firmy E. Sp. z o.o.(...) przekazanych tej firmie bez mojej wiedzy przez firmę I. Sp. z o.o.” oraz „usunięcia moich danych osobowych będących w posiadaniu firmy: Firma windykacyjna P. Sp. z o.o. (...) przekazanych tej firmie bez mojej wiedzy przez firmę I. Sp. z o.o.”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w sprawie postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, co następuje.

1. Skarżąca zawarła dnia [...] listopada 2002 r. umowę (nr [...]) z L. Sp. z o.o. o świadczenie usług telekomunikacyjnych (kopia umowy w aktach sprawy). Dnia [...] sierpnia 2009 r. nastąpiło połączenie I. Sp. z o.o. z L. Sp. z o.o. I. Sp. z o.o. wstąpiła we wszelkie prawa i obowiązki L. Sp. z o.o.
2. I. Sp. z o.o. przetwarza w zbiorze danych [...] dane osobowe Skarżącej w związku z ww. umową w następujących celach: „Dokonywanie czynności mających na celu wykonanie umów z podmiotem, którego dane dotyczą, w tym instalacja i uruchamianie urządzenia u klienta. Dokonywanie innych czynności związanych ze świadczeniem usług telekomunikacyjnych, w

zakresie niezbędnym do ich prawidłowego wykonania, w szczególności: czynności związanych z zawieraniem umów, indywidualizowanie odpłatności za usługi, fakturowanie, informowanie o faktach związanych ze świadczoną usługą. Marketing produktów i usług. Dochodzenie roszczeń związanych ze świadczonymi usługami. Prowadzenie korespondencji, Archiwizacja, Przekazywanie danych osobom trzecim w celach prawnie usprawiedliwionych”.

3. I. Sp. z o.o. wyjaśniła, że udostępniła dane osobowe Skarżącej w zakresie imienia, nazwiska, numeru konta klienta, adresu klienta, numeru PESEL, nr dowodu osobistego, numeru niezapłaconych faktur wraz z datą wystawienia i terminem płatności oraz saldem należności, daty zakończenia świadczenia usług, numeru telefonu klienta i adresu e-mail w trybie art. 31 ustawy na rzecz N. S.A. na podstawie umowy z dnia [...] lutego 2009 r. Według tej umowy I. Sp. z o.o. (dawniej A. Sp. z o.o.) powierza na rzecz N. S.A. przetwarzanie danych osobowych w związku z wykonywaniem przez N. S.A. usług z zakresu wsparcia marketingu i sprzedaży, obsługi klienta, windykacji należności, zarządzania zasobami ludzkimi, księgowymi, obsługi administracyjno-biurowej oraz związanej z ewidencją płac”. Wg umowy administratorem danych osobowych zbioru danych „Abonenci N. S.A.” pozostaje I. Sp. z o.o., a N. S.A. może zlecać wykonywanie określonych działań z zakresu będącego przedmiotem umowy osobom trzecim (kopia umowy w aktach sprawy).
4. N. S.A. zawarła dnia [...] października 2009 r. z P. Sp. z o.o. umowę, której przedmiotem było zlecenie dokonywania czynności zmierzających do uzyskania od dłużników N. S.A. lub jej spółek zależnych należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone usługi. Wg § 7 umowy N. S.A. powierza P. Sp. z o.o. przetwarzanie danych osobowych zawartych w elektronicznych listach wierzytelności w zakresie imion, nazwisk, adresów zamieszkania, adresów do korespondencji, numerów PESEL, nr dowodów osobistych, adresów e-mail. P. Sp. z o.o. w toku postępowania wyjaśniła, że przetwarza dane osobowe Skarżącej w związku z prowadzonym procesem windykacyjnym należności N. S.A. Zlecenie obsługi windykacji wierzytelności wynika z ww. umowy z dnia [...] października 2009 r., ale w związku ze złożoną przez Skarżącą skargą do GODO P. Sp. z o.o. wstrzymała wobec Skarżącej działania windykacyjne.
5. Dnia [...] listopada 2009 r. I. Sp. z o.o. udzieliła N. Sp. z o.o. pełnomocnictwa o treści: „Działając w imieniu Zleceniodawcy: I. Sp. z o.o. (...) udzielamy pełnomocnictwa Zleceniobiorcy: N. S.A. (...) do powierzenia przetwarzania danych osobowych, których administratorem jest Zleceniodawca, przekazanych Zleceniobiorcy na mocy umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych zawartej w dniu [...] października 2009 r. firmie P. Sp. z o.o. (...). Powyższe powierzenie przetwarzania danych osobowych następować będzie w trybie art. 31 ustawy o ochronie danych osobowych”.
6. Dnia [...] grudnia 2009 r. I. Sp. z o.o. udzieliła N. Sp. z o.o. pełnomocnictwa o treści: „działając w imieniu Zleceniodawcy: I. Sp. z o.o. (...) udzielamy pełnomocnictwa Zleceniobiorcy: N. S.A. (...) do powierzenia przetwarzania firmie E. Sp. z o.o. (...) danych osobowych, których administratorem jest Zleceniodawca, przekazanych Zleceniobiorcy na mocy umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych zawartej w dniu [...] lutego 2009 r. w związku z wykonywaniem przez Zleceniobiorcę usług, na podstawie umowy serwisowej z dnia [...] lutego 2009 roku. Powyższe powierzenie przetwarzania danych osobowych następować będzie w trybie art. 31 ustawy (...) ochronie danych osobowych (...)”.
7. N. S.A. powierzyła E. Sp. z o.o. umową z dnia [...] grudnia 2009 r. przetwarzanie danych osobowych dłużników N. S.A. i jej spółek zależnych (m.in. I. Sp. z o.o.) w celu „uzyskania od dłużników mocodawcy [N. S.A.] lub danej Spółki Zależnej należności z tytułu niezapłaconych faktur za świadczone przez Mocodawcę [N. S.A.] lub daną Spółkę Zależną usługi”. Ponieważ dnia

[...] października 2011 r. zakończono działania w sprawie Skarżącej, jej dane osobowe dnia [...] października 2011 r. usunięto z systemu informatycznego E. Sp. z o.o.

Po przeprowadzeniu w sprawie postępowania wyjaśniającego GODO wydał dnia 18 czerwca 2013r. decyzję administracyjną (znak: DOLiS/DEC-641/13/38197,38207,38213,38219,38225), mocą której: 1) nakazał P. Sp. z o.o. wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez usunięcie danych osobowych udostępnionych umową z dnia [...] października 2009 r. przez N. S.A., 2) umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym E. Sp. z o.o., 3) w pozostałym zakresie odmówił uwzględnienia wniosku.

Ww. decyzja została doręczona Skarżącej dnia [...] lipca 2013 r. Do Biura GODO dnia [...] lipca 2013 r. (w terminie) wpłynął jej wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. Skarżąca podniosła: „pomimo tego iż wymienione w Państwa decyzji wszystkie podmioty usunęły na skutek tego postępowania moje dane osobowe to bezsprzecznym jest, że sposób przechowywania tych danych oraz sposób rozporządzania nimi w tym ich pozyskanie – był niezgodny z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa - Ustawa (...) o ochronie danych osobowych (...). Dotyczy to w szczególności firmy: I. Sp. z o.o. a także firmy windykacyjnej” P. Sp. Z o.o. oraz E. Sp. z o.o.. Postępowanie nie wyjaśniło także okoliczności w jakich firma »L.« przekazała moje dane firmie I. Sp. z o.o. oraz innych okoliczności w jakich firma I. Sp. z o.o. weszła w posiadanie moich danych osobowych. Wnoszę także o ukaranie podmiotów odpowiedzialnych za naruszenie przepisów Ustawy (...) o ochronie danych osobowych (...)”.

Po powtórny rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji z dnia 18 czerwca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-641/13/38197,38207,38213,38219,38225) jest prawidłowe. Argumenty podniesione we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie uzasadniają konieczności zmiany tej decyzji.

Odnosząc się do dotyczącego I. Sp. z o.o., P. Sp. z o.o. oraz E. Sp. z o.o. zarzutu Skarżącej, że „sposób przechowywania tych [jej] danych oraz sposób rozporządzania nimi w tym ich pozyskanie - był niezgodny” z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101 poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą – ponownie wskazać należy, że przedmiot niniejszego postępowania stanowiła kwestia legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez I. Sp. z o.o. i ich dalszego udostępnienia na rzecz E. Sp. z o.o. oraz P. Sp. z o.o.

Jednym z zadań Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest prowadzenie kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami ustawy (art. 12 pkt 2). Oznacza to, że rola ww. organu ograniczona jest do zbadania, czy u podstaw analizowanego procesu przetwarzania danych osobowych leży przesłanka legalizująca ten proces. Natomiast organ nie jest uprawniony do oceny relacji i wzajemnych zobowiązań istniejących między podmiotami będącymi stronami prowadzonego postępowania. W szczególności poza kompetencjami GODO pozostaje kwestia oceny zasadności i wysokości dochodzonych roszczeń cywilnoprawnych, bo takie sprawy, w myśl art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43 poz. 296 ze zm.), są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. Jak podkreślił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt I OPS 2/05), do dokonywania oceny umów cywilnoprawnych pod kątem ich legalności właściwy wyłącznie jest sąd powszechny.

Zgodnie z przyznanymi uprawnieniami Generalny Inspektor w niniejszej sprawie zbadał, czy istniała podstawa prawna przetwarzania, w tym udostępnienia na rzecz ww. podmiotów danych osobowych Skarżącej przez I. Sp. z o.o.

Przetwarzanie danych osobowych jest zgodne z prawem jedynie wówczas, gdy administrator danych legitymuje się co najmniej jedną z wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy materialnych przesłanek dopuszczalności tego procesu, z których każda ma charakter autonomiczny. Według tego przepisu przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, 2) gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne dla realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to konieczne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, 4) jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego, 5) jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W myśl art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Powtórzyć należy, że poczynione w toku postępowania ustalenia faktyczne jednoznacznie wskazują, że I. Sp. z o.o. przetwarza dane osobowe Skarżącej w związku z wejściem w prawa inkorporowanej przez siebie L. Sp. z o.o., z którą Skarżącą łączyła umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z art. 494 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030) spółka przejmująca albo spółka nowo zawiązana wstępuje z dniem połączenia we wszystkie prawa i obowiązki spółki przejmowanej albo spółek łączących się przez zawiązanie nowej spółki.

Mając na uwadze powyższe, ponownie wskazać należy, że pozyskanie danych osobowych Skarżącej przez I. Sp. z o.o. wskutek inkorporowania L. Sp. z o.o., której klientem była Skarżąca, znajduje oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Art. 494 § 1 Kodeksu spółek handlowych jednoznacznie stanowi o przejściu na spółkę inkorporującą wszystkich praw i obowiązków spółki inkorporowanej, dlatego klienci spółki przejmowanej stają się z mocy prawa klientami spółki przejmującej. Wobec tego Skarżąca stała się z dniem przejęcia L. Sp. z o.o. przez I. Sp. z o.o. klientem tego ostatniego podmiotu. Pozyskanie to, jako wypełniające dyspozycję art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, było zgodne z prawem.

Powtórzyć należy, że I. Sp. z o.o. przetwarza dane osobowe Skarżącej jako klientki w oparciu o łączącą strony umowę. Oznacza to spełnienie przesłanki z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy. Zakresem zastosowania tego przepisu należy bowiem objąć sytuacje, w których w wyniku zawarcia umowy jedna ze stron, po to, aby ją wykonać, musi wykorzystać informacje dotyczące drugiej strony.

W świetle powyższego za chybiony trzeba uznać zarzut Skarżącej podniesiony we wniosku o ponowne rozpatrzenie niniejszej sprawy: „Postępowanie nie wyjaśniło także okoliczności w jakich firma »L.« przekazała moje dane firmie I. Sp. z o.o. oraz innych okoliczności w jakich firma I. Sp. z o.o. weszła w posiadanie moich danych osobowych”.

Z materiału dowodowego sprawy wynika, że I. Sp. z o.o. powierzyła dane osobowe Skarżącej na rzecz N. S.A. na podstawie art. 31 ustawy. Stanowi on, że administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych (ust. 1). Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2). Ww. przepisy prawa dają podstawę do powierzenia, na podstawie umowy, innemu podmiotowi wykonywania określonego rodzaju czynności, a także do udostępnienia mu w tym celu danych osobowych osób, wobec których działania te mają być podejmowane. Należy podkreślić, że skorzystanie z przewidzianej w art. 31 ustawy możliwości powierzenia przetwarzania danych innemu podmiotowi nie powoduje zmiany administratora tych danych, pozostaje nim nadal podmiot, który tego powierzenia dokonał. Udostępnienie (powierzenie) danych osobowych Skarżącej przez I. Sp. z o.o. na rzecz N. S.A. nastąpiło w związku z realizacją przysługującego I. Sp. z o.o., jako

administratorowi danych Skarżącej, uprawnienia wynikającego z art. 31 ust. 1 ustawy, dlatego było legalne.

Wobec powyższego bezpodstawnym jest zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzut niezgodnego z ustawą rozporządzania danymi osobowymi Skarżącej przez I. Sp. z o.o.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącej dotyczącego niezgodnego z ustawą rozporządzania jej danymi osobowymi przez P. Sp. z o.o., powtórzyć należy, że spółce tej dane osobowe Skarżącej zostały udostępnione przez N. S.A. Generalny Inspektor prawidłowo stwierdził w zaskarżonej decyzji, że działanie to nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa. Podkreślenia wymaga, że N. S.A. udostępniła ww. dane na rzecz P. Sp. z o.o., pomimo że nie była ich administratorem, natomiast pełnomocnictwo z dnia [...] listopada 2009 r., na które powołuje się N. S.A., odnosiło się do zakresu danych powierzonych N. S.A. przez I. Sp. z o.o. zgodnie z umową z dnia [...] października 2009 r., która to umowa nie stanowiła podstawy udostępnienia danych osobowych Skarżącej. Jak bowiem jednoznacznie wynika ze złożonych przez I. Sp. z o.o. wyjaśnień, dane osobowe Skarżącej powierzone zostały przez ten podmiot na rzecz N. S.A. umową z dnia [...] lutego 2009 r. (a nie [...] listopada 2009 r.). Ponadto ww. pełnomocnictwo udzielone zostało N. S.A. dnia [...] listopada 2009 r., a udostępnienie danych na rzecz P. Sp. z o.o. nastąpiło na mocy umowy z dnia [...] października 2009 r., co oznacza, że w momencie udostępniania danych N. S.A. nie była do tego upoważniona przez ich administratora, czyli I. Sp. z o.o.

Stosownie do art. 18 ust. 1 ustawy w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w szczególności: 1) usunięcie uchybień, 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, 6) usunięcie danych osobowych.

W ustalonych okolicznościach sprawy Generalny Inspektor zasadnie stwierdził, że P. Sp. z o.o. bezpodstawnie przetwarza dane osobowe Skarżącej, a tym samym narusza art. 23 ust. 1 ustawy, dlatego korzystając z kompetencji określonej w art. 18 ust. 1 pkt 6 ustawy, organ nakazał P. Sp. z o.o. – w drodze decyzji administracyjnej – usunięcie przetwarzanych danych osobowych Skarżącej.

Oдноśnie do zarzutu Skarżącej dotyczącego niezgodnego z ustawą rozporządzania jej danymi osobowymi przez E. Sp. z o.o., ponownie wskazać należy, że zasadnicze znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy w tym zakresie ma okoliczność, że spółka ta nie przetwarza aktualnie danych osobowych Skarżącej.

W myśl art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie podkreśla się: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B.Adamiak, J.Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, 7.wyd., Wyd. C.H.Beck, Warszawa 2005, s. 485-6). Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go do umorzenia postępowania, bo nie ma

wtedy podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie wówczas postępowania stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

Wobec powyższego Generalny Inspektor zasadnie w zaskarżonej decyzji umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym E. Sp. z o.o.

Mając na uwadze, że we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Skarżąca wniosła o „ukaranie podmiotów odpowiedzialnych za naruszenie przepisów Ustawy (...) o ochronie danych osobowych” (a w skardze do GODO o „wyciągnięcie konsekwencji wobec firmy I. Sp. z o.o. o poprzez nałożenia na tą firmę stosownej kary finansowej”), podkreślenia wymaga, że strona może składać do Generalnego Inspektora tylko takie wnioski, które mogą być rozpoznane przez wydanie decyzji administracyjnej. Art. 18 ust. 1 ustawy nie przyznaje wskazanemu organowi uprawnień do kończenia prowadzonego postępowania decyzją administracyjną nakładającą karę na podmiot, który dopuścił się naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. Wprawdzie w myśl art. 12 pkt 3 ustawy do zadań GODO należy zapewnienie wykonania przez zobowiązanych obowiązków o charakterze niepieniężnym wynikających z decyzji, o których mowa w pkt 2, przez stosowanie środków egzekucyjnych przewidzianych w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 ze zm.), ale przepisy te uprawniają GODO do działania jako organ egzekucyjny oraz nakładania grzywien wyłącznie jako środka egzekucyjnego w celu przymuszenia w zakresie egzekucji administracyjnej obowiązków o charakterze niepieniężnym.

Po dokonaniu powtórnej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko zajęte w decyzji administracyjnej z dnia 18 czerwca 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-641/13/38197,38207,38213,38219,38225).

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 i art. 22 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 13 § 2 oraz art. 53 § 1 i 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.) od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).